

SWISSFILMS

DÉMIURG

Kinodvor.
Mestni kino.

Bučko Ma vie de Courgette **8+**

pedagoško gradivo

kazalo

uvodna beseda	3
o filmu	3
filmografski podatki.....	3
vsebina filma.....	5
o avtorjih in o filmu iz prve roke	7
kritike.....	9
izhodišča za pogovor o filmu	10
izražanje čustev.....	10

živeti skupaj, vrednote in dostojanstvo.....	12
preseganje posledic zlorab.....	14
dodatne dejavnosti.....	16
pogovor ob ključnih prizorih.....	16
o nastajanju animiranega filma.....	17
priloga: prizori in liki.....	18

Kinodvor dovoljuje in spodbuja nadaljnjo uporabo gradiva v filmsko-vzgojne namene. Veseli bomo vaših odzivov, poročil o uporabi, konkretnih učnih priprav na film, predlogov in pripomb. Gradivo je oblikovano kot pomoč staršem ali strokovnim delavcem v vzgojno-izobraževalnih ustanovah. Za vse druge uporabe nam pošljite pisno prošnjo na kinobalon@kinodvor.org.

Kolofon | **Bučko** • Gradivo za učitelje in starše Kinobalon • Uredila: Barbara Kelbl • Izhodišča za pogovor o filmu so povzeta po pedagoškem gradivu Gebeka films – prevod iz francoščine: Elida Hamzić • Uvodna beseda, vsebina filma in dodatne dejavnosti: Barbara Kelbl • Jezikovni pregled: Mojca Hudolin • Slikovno gradivo: Demiurg, arhiv Kinodvora • Izdala v elektronski obliki: Demiurg in Javni zavod Kinodvor, 2017

uvodna beseda

Animirani celovečerec **Bučko** je film za otroke, mlade in odrasle, vsakogar pritegne in ga očara na svoj način. Je zgodba o dečku, ki potrebuje, išče in najde ljubezen. Mlade gledalce bo pritegnil s humornimi vložki in z močno poudarjenim pomenom prijateljstva. Čeprav ima vsak od likov za sabo težko izkušnjo, so v filmu povezani in solidarni kot le kaj. So pravi prijatelji, ki se resda včasih zafrkavajo in izzivajo, a ko je treba in stopijo skupaj, so bolj trdni kot kamen, skala, kost! Nekoliko starejšim bo zanimiva tudi nenavadna, a izjemno barvita in dodelana vizualna podoba s stop-motion animacijo. Ta lahko služi kot nazoren uvod v spoznavanje tehnične in produkcijske plati animiranega filma ali filma na splošno, zlasti ker je na voljo tudi kratek podnaslovljeni film o nastajanju **Bučka**.

S premišljenim in izjemno tankočutnim scenarijem ter liki Celine Sciamma (poznamo jo že iz filmov **Pobalinka** in **Banda punc**) pa nas film spodbuja tudi k pogovoru. Spregovorimo lahko o čustvih, strahovih in povezanosti. O tem, kako težko je včasih živeti skupaj in najti skupni jezik, a vendarle nujno potrebno in tudi lepo. In čeprav nas ob gledanju marsikdaj stisne v prsih, se žalost meša s smehom in predvsem z veliko mero optimizma: ljudje smo ne glede na vse rane, ki jih dobimo, zmožni te preseči, če le dobimo podporo okolja. V tem smislu bodri in spodbuja tudi odrasle, ki so v stiku z mladimi, da vedno znova premišljujemo izhodišča, na katerih slonijo naši odnosi. In ogled filma **Bučko** je krasna priložnost, da o tem načnemo dialog.

Pedagoško gradivo smo pripravili na podlagi francoskega pedagoškega gradiva Gebeka films, ki smo ga dopolnili z dodatnimi vsebinami. Za učitelje francoščine je na voljo tudi izvirno gradivo v francoskem jeziku, najdete ga na naši spletni strani.

Film je za ogled na voljo v francoščini s slovenskimi podnapisi ali pa v sinhronizirani različici.

o filmu

filmografski podatki

naslov Bučko

izvirni naslov Ma vie de Courgette

država in leto produkcije Švica, Francija, 2016

tehnični podatki DCP, barvni, 66 minut

jezik v francoščini s slovenskimi podnapisi ali sinhronizirano v slovenščino

režija Claude Barras

scenarij Céline Sciamma

po romanu Gilles Paris

vizualna podoba Claude Barras

animacija Kim Keukeleire

fotografija David Toutevoix

glasba Sophie Hunger

montaža Valentin Rotelli

lutke Gregory Beaussart

glasovi Gaspard Schlatter, Sixtine Murat, Paulin Jaccoud, Michel Vuillermoz, Raul Ribera, Estelle Hennard, Elliot Sanchez, Lou Wick idr.

...

glasovi slovenske različice Sara Horžen, Rok Kosec, Polona Torkar, Katja Preša, Lucija Lubšina, Matija Drobne, Valentina Plaskan, Nejc Bahor, Juš Golmajer, Oskar Kapelj, Oskar Glavan, Gaber Kisin, Živa Kodrič, Tamara Lazič, Zarja Novak, Vesna Kodrič

režija slovenske sinhronizacije Rok Kušlan, Maj Kelenc

producenti Marc Bonny, Armelle Glorennec, Pauline Gygax, Max Karli, Kate Merkt, Michel Merkt

distribucija Demiurg

festivali, nagrade Cannes. Annecy – nagrada občinstva in druga nagrada za najboljši celovečerec. Nagrada Evropske filmske akademije za najboljši celovečerni animirani film 2016. Ale kino, Poznan – nagrada ECFA. Dunaj – nagrada otroške žirije. Zürich. Sarajevo. Cinekid, Amsterdam. KinOdiseea, Bukarešta. Sundance 2017. Film je tudi švicarski kandidat za nagrado oskar ter nominiranec za zlati globus za najboljši animirani film.

vsebina filma

Devetletni Ikar, ki raje vidi, da ga kličejo Bučko, živi z mamo, vendar je osamljen. Vse popoldneve tiči v svoji mali podstrešni sobi in riše, v največje veselje pa mu je, ko skozi okno spusti velikega zmaja, na katerega je narisal superjunaka, očeta. Zvečer se spusti v spodnji prostor in skozi priprta vrata kuka v dnevno sobo, kjer njegova mama sedi na kavču pred televizijo, slišimo le njen raskavi glas, ki se prepira z moškim na zaslonu. Bučko se odtihotapi stran in spotoma pobira pločevinke, ki ležijo vsepovsod po stanovanju. Nekega dne pa se pripeti nezgoda, ki jo v strahu pred mamo po nesreči zakrivi Bučko, in zdaj res nima več nikogar.

Prijazni policist Rajmond Bučka pelje v mladinski dom, kjer živijo tudi drugi otroci brez staršev. Oranžnolasi Simon, ki se igra, da je šef, in se ne mara tuširati, Ahmed, ki moči posteljo, Žižola, ki večkrat pojé vso zobno pasto in je prav tako nova v domu, Bea, ki vsakič, ko zasliši avto, steče k vhodnim vratom, upajoč, da je prišla njena mama, žalostna Alica, ki se skriva za pramenom las ... Zanje skrbi prijazna Rozi, ki ima rada učitelja Pavla. Tudi ta je prav hecen in prijazen, zato otroci že nestrpnost pričakujejo dojenčka, ki se jima bo kmalu rodil. Bučko počasi spoznava nove prijatelje in ugotavlja, da se celo v zbadljivem in nesramnem Simonu skriva občutljiv deček, vedno pripravljen na pomoč. Na obisk v dom redno prihaja tudi policist Rajmond in z Bučkom sta vse bolj povezana; deček z njim zaupljivo deli svoje občutke in mu pripoveduje, kaj se mu godi. No, nekateri v domu policista nimajo tako radi; na primer Ahmed, ki mu z najvišjega okna vedno vrže na glavo vrečko z vodo, toda Rajmond se zaradi tega prav nič ne jezi.

Nekega dne v dom prispe nova deklica, Kamilica. Takoj ko jo Bučko ugleda, se v njem zaiskri, saj ima Kamilica mehke, dolge lase in oči, ob katerih te stisne v trebuhu. Tako kot vsem novincem skuša Simon tudi Kamilici pokazati, kdo je v domu glavni, toda pogumna deklica se ga nič ne boji in mu vrne z dvojno mero jezikavosti. Na zimskem izletu na deželo se otroci še tesneje povežejo, zabavajo se na snegu, si priredijo pravi nočni disko, pogovarjajo se o žgečkljivih temah in se imajo lepo.

Ob vrnitvi v dom pa na obisk h Kamilici pride teta, ki je prijazna samo tedaj, ko so zraven pomembni odrasli. Kadar sta z deklico sami, pa je pravi zmaj; zanima jo le na denar, ki bi ga pridobila, če bi se nečakinja preselila k njej. Kamilica se temu odločno upre, in čeprav ji stojijo ob strani tudi v domu, se skorajda že zdi, da jim vendarle ne bo uspelo. Ob pomoči otrok in Simonove bistroumne zvijače pa uspejo sodniku pokazati, kaj je iskrena in kaj neiskrena skrb,

in Kamilica je rešena.

Prošnjo za skrbstvo je vložil tudi policist Rajmond. Rad bi skrbel za Bučka, in ker sta otroka tako povezana, tudi za Kamilico. A kako naj zapustita dom, skrbnike in predvsem otroke, ki so zdaj njuna prava družina? Odločilno vlogo ima spet Simon, ki ju opogumi, naj le izkoristita priložnost, ki se jima ponuja. Preden odideta se vsi še enkrat fotografirajo na vhodu. *»Ne vem, zakaj jokam,«* reče Kamilica. Bučko pa ji odgovori: *»Včasih jokamo, ker smo srečni.«*

Mine kak mesec, Rozi in Pavlu se rodi dojenček, in otroci v domu preverjajo, ali ga bosta imela res rada: tudi če bo neznosen, če se bo vedel res grdo, če bo močil posteljo, če bo neumen ... Bučko pisma zdaj piše Simonu, s katerim sta ostala dobra prijatelja. Na papirnate zmaje, ki jih še vedno rad spušča, pa ne riše več odsotnega očeta, ampak nalepi fotografijo otrok iz doma – oni so tisti pravi superjunaki.

o avtorjih in o filmu iz prve roke

Claude Barras, režiser

»Imej prijatelje, na katere se lahko zanesesh; zaljubi se; in morda boji celo srečen ...«

Pred svojim prvim celovečercem **Bučko** je Claude Barras režiral nekaj kratkih filmov, vključno z **Duhom iz konzerve raviolov**, ki je prejel številne nagrade na filmskih festivalih po svetu, prikazan pa je bil tudi na domači Animateki. Barras pri svojem delu rad povezuje humor, realizem, domišljijo in poezijo tako, da vzbuja smeh in jok hkrati. Prav on je dal pobudo za priredbo romana Gillesa Parisa *Autobiographie d'une Courgette* v stop-motion animirani film.

O nastajanju filma je povedal: *»Zaljubil sem se v knjigo Gillesa Parisa Autobiographie d'une Courgette, ki pripoveduje nežno in poetično zgodbo o odraščanju. Zgodba in ton sta me popeljala nazaj v otroštvo in me spomnila na prva čustvena vznemirjenja, ki sem jih doživel ob gledanju filmov, kot so **400 udarcev**, **Nobody's Boy: Remi**, **Bela in Sebastijan**, **Heidi** in celo **Bambi**. S to animirano priredbo sem z današnjim občinstvom želel deliti nekaj čudovitih čustev, ki so oblikovala, gojila in gradila moje izkustvo. /.../ Vendar pa je ta film tudi in predvsem poklon zanemarjenim in zlorabljenim otrokom, ki se po najboljših močeh trudijo preživeti in živeti s svojimi ranami. Naš junak Bučko preživi veliko hudega, in ko izgubi mamo, misli, da je sam na svetu. Tako se počuti pred novim življenjem v mladinskem domu, kjer pa nato najde skupino prijateljev, na katere se lahko zanesesh, ugotovi, da se lahko zaljubi, in se zave, da bi nekega dne lahko bil celo srečen. Še vedno je veliko stvari, ki se jih mora v življenju naučiti. To sporočilo je bistveno: enostavno in hkrati globoko, zato smo ga želeli prenesti našim otrokom. In prav želja, da bi delil to sporočilo, me je vodila med režiranjem.«*

*»Sodobni film sirotišnice običajno prikazuje kot prostor zlorab, zunanji svet pa kot prostor svobode (**400 udarcev**, **Zboristi**). V **Bučku** je vzorec obrnjen: do zlorabe pride v zunanjem svetu, sirotišnica pa omogoča umiritev in obnovo. Zaradi tega je zgodba hkrati klasična in sodobna.«*

»Knjiga Autobiographie d'une Courgette nagovarja mlade odrasle in starše. Pri prirejanju knjige v scenarij pa smo skušali razširiti občinstvo tako, da bi zajelo tudi otroke.«

- Claude Barras, režiser

Céline Sciamma, scenaristka

Céline Sciamma je ena najbolj uveljavljenih sodobnih francoskih režiserk, tudi scenaristka filmov, ki jih sama režira, ali pa piše scenarije za filme drugih režiserjev. Na mednarodno filmsko prizorišče se je prebila že s prvencem **Vodne lilije** (Naissance des pieuvres, 2006), intimno lirično pripovedjo o treh najstniških dekletih, ki svojo prvo ljubezen doživljajo na zelo različne načine. Film, ki je bil premierno prikazan v sklopu Posebni pogled na festivalu v Cannesu, je med drugim prejel prestižno priznanje Louisa Delluca in tri nominacije za nagrado cezar. Sledila je **Pobalinka** (Tomboy, 2011), še ena tenkočutna pripoved o tegobah odraščanja in vprašanju spolne identitete, tokrat s perspektive desetletne deklice. Film je odprl sekcijo Panorama Berlinskega filmskega festivala in požel navdušenje tako pri kritikih kot pri občinstvu. Enako uspešen je bil tudi njen naslednji film **Banda punc** (Bande de filles, 2014). Oba, **Pobalinka** in **Banda punc**, smo lahko videli v rednem programu Kinodvora, na dober odziv pa sta naletela tudi med mladimi gledalci, ki so si ju ogledali v šolskem programu (filma sta še vedno na voljo za šolske ogleda) ali v svojem prostem času. V letu 2016 smo si lahko ogledali tudi film **Ko imaš 17 let** režiserja Andréja Téchinéja (Quand on a 17 ans), kjer je Céline Sciamma sodelovala pri scenariju. O delu pri filmu **Bučko** je povedala:

*»V **Bučku** me je prepričal preplet drznosti in enostavnosti. Enostavnost je bistvena, da ne podležemo klicu siren po presežku ali skušnjavi igranja boga in ustvarjanja lastnega malega sveta. Potrebna sta pogum in drznost, da se prepričaš, kako je zgodba o fantku, ki ubije svojo mamo alkoholičarko in pristane v sirotišnici, lahko popoln predlog za otroški film. Ko pomislimo na pravljice za otroke, ki so se prenašale iz roda v rod, ugotovimo, da imajo pogosto zelo temačne elemente, denimo Palček ali Janko in Metka ... Pravljice so krute, **Bučko** ni. Projekt odlikujeta moč in nežnost zgodbe o odraščanju, zavezane refleksiji sveta, ki že obstaja, našega sveta. To je svet otrok, ki jih ta film skuša nagovoriti.«*

- Céline Sciamma, scenaristka

kritike

»Velik film v majhnem paketu: animacija za otroke v režiji Clauda Barrasa in po scenariju Céline Sciamma, znane po **Bandi punc**, načne temačne teme s šarmom, srcem in pametjo.«

- Wendy Ide, *Sight & Sound*

»Zajeti in posredovati to vzdušje, ne da bi zašli na mračno in depresivno področje, je težje, kot se sliši, a **Bučko** najde to ravnovesje. Čeprav je barvit in ima očarljivo scenografijo, pa imajo njegovi rahlo poškodovani liki krive nosove in nikoli razložene obrazne brazgotine ranjenih otroštev – zunanji dokaz vsega, kar so preživeli že zgodaj v življenju. Vendar pa v svojih dneh najdejo tudi lahкотnost, bodisi v špekulacijah o tem, od kod pridejo dojenčki, ali kepanju v koči. In ko vse ostalo zataji, Barras pokaže prikupno veverico ali gnezdo komaj izvaljenih ptic pevk, da spet pridobi našo naklonjenost. Po eni strani animacije nikoli ni strah, da bi bila prikupna, vendar je še pomembnejše, da je zavezana pristnosti.«

- Peter Debruge, *Variety*

»Če sledim otrokom v filmu, ki uporabljajo vremensko tablo, da nakažejo svoje dnevno razpoloženje prek izbire določenih vremenskih razmer (jasno, oblačno, nevihte ...), bi ta film zagotovo ocenil kot 'sončen' za dušo.«

- Boyd van Hoeij, *The Hollywood Reporter*

»Scenaristka Céline Sciamma je odlično priredila knjižno predlogo. Z manipulacijo čudovitih scen in ganljivih protagonistov režiser Claude Barras uspe sporočiti, da tragedija ne določa nujno tudi preostanka življenja mladega človeka.«

- Lisa Nesselson, *Screen Daily*

izhodišča za pogovor o filmu

Izhodišča za pogovor so povzeta po pedagoškem gradivu Gebeka films.

Claude Barras in Céline Sciamma sta posnela animirani film, ki s svojo zgradbo ustvarja distanco, nujno za občutljiv prikaz tako težkih tem. Nizanje pretresljivih in zabavnih prizorov izpostavi najrazličnejše odtenke čustvovanj likov in njihova različna življenjska obdobja. Pretrese nas predvsem način, kako se Bučko in njegovi prijatelji spoprijemajo s svojimi težavami. Po ogledu filma tako kot oni tudi mi postanemo boljši in močnejši.

Film **Bučko** izpostavi vso ambivalentnost otroštva. To je obdobje učenja in spoznavanja pravil skupnega življenja. Žal so nekateri otroci žrtve zlorab, vendar spoznavajo načine, kako lahko to presežejo. Postanejo odporni in večji spopadanja z lastnimi ranami. (Boris Cyrulnik in Jean Pourtois, *École et résilience*)

Liki v filmu **Bučko** so globoko ranjeni, toda ob pomoči odraslih v domu spet najdejo vero v življenje.

izražanje čustev

Film je poln močnih čustev, tako negativnih kot pozitivnih. Otroke povabimo k razpravi, kako liki izražajo svoja čustva. Film poudari pomembnost prijateljstva in ljubezni v procesu samooblikovanja in rasti. Občutki in čustva, predvsem ljubezen in prijateljstvo, pogojujejo naš odnos do sveta, dogodkov in do drugih ljudi.

Ko ljubimo, se veselimo navzočnosti ljubljene osebe, želimo ji dobro v enaki meri kot sami sebi. Poznamo več vrst različnih privrženosti drugemu: vzajemno ljubezen med starši in otroki, ljubezen dveh oseb, navezanost na domače živali itd. Prijateljstvo, eno od vrst ljubezni, dojemamo kot družbeno in moralno vrednoto: *»To čustvo pogojuje razvoj družb, prav tako lepša človekovo življenje in mu daje dostojanstvo.«* (Aristotel) Če sovraštvo uničuje človeka, ga ljubezen oblikuje. Pripadnost daje občutek varnosti, ta pa spodbuja samostojnost. Pomanjkanje ljubezni zavira otrokov razvoj.

Film **Bučko** prikaže različne vrste ljubezni: tako Bučko kot Bea do mame občutita ljubezen, ki je pomešana s strahom; Bučko se zaljubi v Kamilico na prvi pogled; Pavle in Rozi sta zaljubljena in pričakujeta otroka; Rajmond vzljubi Bučka in kmalu do njega občuti očetovsko ljubezen, prav tako do Kamilice (oba posvoji); Bučka in Simona ter Kamilico in Alico veže

globoko prijateljstvo.

A žal so nekateri otroci tudi žrtve nepravice ljubezni. Nekateri starši se do njih ne vedejo ljubeče. Ne zanima jih njihov razvoj in so pogosto nasilni.

pred ogledom

- Ustno: povejmo, po čem prepoznamo, da do nekoga občutimo prijateljstvo ali ljubezen. Katere knjižne ali filmske junake, ki so doživljali ta čustva, poznate? Kaj prijateljstvo in ljubezen lahko povzročita?

- Pisno: Otroci naj opišejo pojme, kot so ljubezen, prijateljstvo, naklonjenost, sovraštvo, samozavest in samospoštovanje, vživljanje v drugega.

- Prepoznavanje in izražanje čustev: nekateri učenci naj izrazijo čustva z obrazom. Drugi jih analizirajo in poimenujejo. Uporabljate lahko tudi fotografije, slike itd.

- Zakaj je včasih težko izraziti čustva?

po ogledu

- Učenci naj povedo, kaj sta ljubezen in prijateljstvo omogočila likom v filmu **Bučko**.

- Po čem se vidi, da sta Bučko in Kamilica zaljubljena? Pavle poljubi Rozi: *»Močno jo stisne k sebi, ker se boji, da bo odšla.«*

Bučko: *»Kamilica ima take oči, ob katerih te zaboli v trebuhu.«*

živeti skupaj, vrednote in dostojanstvo

Film prikaže, da je treba za skupno življenje negovati vrednote, kot so bratstvo, solidarnost, medsebojna pomoč, saj te krepijo občutek pripadnosti kolektivu. Vrednota je nekaj, kar velja za vse, spodbuja želeno vedenje ljudi, jih usmerja k delovanju in omogoča presojo dejanj drugih. Vrednote so zapisane že v temelj sodobnih držav, med njimi pa je osrednja moralna vrednota človekovo dostojanstvo, ki narekuje, da drugega spoštujemo, kot spoštujemo samega sebe. Pri prenašanju teh vrednot ima pomembno vlogo družina. Je prostor učenja, razvoja kompleksnejših čustev ter izvrševanja dolžnosti in pravic. Film nakazuje možnost nastanka nove družine, novih družinskih vezi in oblikovanja sistema vrednot, v kolikor se primarna družina izkaže za nezadostno.

V domu se stkejo globoke prijateljske, ljubezenske vezi, spoštovanje in medsebojna pomoč. Rajmond, ki je že oče, svojega sina ne vidi več (*»Včasih otroci zapustijo starše«*). Posvoji Bučka in Kamilico (*»Si del naše družine, čeprav si povsem sam«*). Ko ju sprejme v svoji hiši, čustveno izjavi: *»To je dan, ko sta postala moja otroka.«*

Tako bo tudi Rozin sin bratec vseh otrok v domu in nikoli ga ne bo nihče zapustil (*»Čeprav bo neumen ali panker«*).

Ko mora Kamilica k svoji teti, ji prijatelji iz solidarnosti pomagajo.

pred ogledom

- S pomočjo odlomkov iz Konvencije o otrokovih pravicah razpravljajte o naslednjih pojmi: državljanstvo; pravice in dolžnosti; diskriminacija in enakost; laičnost; svoboda; pravičnost.
- Zakaj je nujno spoštovati drugega enako kot samega sebe?
- Kakšna je razlika med prijateljem in znancem?
- Kaj to pomeni – družina?
- Raziščite različne oblike družine (enostarševska, sestavljena, istospolna družina) in posvojitve, rejniško družino, pravico do skrbništva.

po ogledu

- Ali se je v domu oblikovala prava družina? Kaj otroci pogrešajo? Kako se to pokaže? (Simon

od mame prejme MP3, želi pa si pismo.)

- Zakaj ima teta Ida težave s pravico do skrbništva?

- Kako se odzove Simon, ko izve, da bo Rajmond posvojil njegova prijatelja?

- S kakšno dilemo se sooči Bučko? *»Ni pravično, da odideva. Skupaj nam je lepo.«*

- Kako si razlagate Simonov odziv? *»Morata oditi. Veš, kako redko ljudje posvojijo starejše otroke, kot smo mi. Morata, že zaradi nas.«*

- Kako se izkazujeta spoštovanje ter nespoštovanje odraslih in otrok (govorica in obnašanje)? Na primer: grda Simonova dejanja in besede, s katerimi se norčuje iz drugih ali ki jih nameni Bučku? *»Po ksihtu me bolj spominja na krompir. Še en avtist.«*

- Rajmond, ki vedno izpolni svojo obljubo in Bučku rad prisluhne. Sodnik, ki ga zanima, kaj meni Kamilica.

preseganje posledic zlorab

Oblike zlorab so različne. Otrok, ki je žrtev zlorab staršev, lahko poleg prikrajšanosti v razvoju pozneje tudi sam ponavlja nasilne vzorce, ki jih je spoznal v otroštvu. Da bi se izognili temu pojavu, je odločilno, da otrokom prisluhnemo in jim damo besedo. Tudi komentiranje lastnih risb Bučku omogoča analizo tega, kar se mu je zgodilo. Film prikaže posledice nasilja, pa tudi sredstva in osebe, ki otrokom pomagajo, da jih presežejo.

pred ogledom

Predstavite otrokom različne oblike nasilja, ki so jim lahko priča. Povejte jim, da je ena izmed vlog vzgoje in izobraževanja tudi ta, da se naučijo, kako se boriti zoper tovrstno nasilje. Z risanjem in igro lažje sprejmejo, kaj se jim je zgodilo, in se simbolno spopadejo z realnostjo. Otrok si ustvari svoj svet (nujnost v kaotičnih razmerah). Bučko se ob pripovedovanju ob svojih risbah osebno oblikuje in osmišlja, kar se mu je zgodilo.

- Otroci naj anonimno z besedami ali risbami ponazorijo, kaj za njih pomeni zloraba.
- Analizirajte plakat o zlorabi otrok in spodbujajte razpravo o tem.
- Kaj moramo storiti, ko trpimo?

po ogledu

- Analizirajte razvoj Bučka pred in po prihodu v dom.
- Kako se vedejo odrasli do otrok v domu?
- Poiščite besede, ki prizadenejo in zdravijo.
- Naredite portret likov iz filma in z njimi ponazorite različne vrste zlorab. Pojasnila prilagodite starosti gledalcev.
- Z otroško vremensko napovedjo otroci izražajo svoja veselja in boleče občutke. Povežite trenutke v filmu s čustvi, ki jih takrat občutijo liki (sreča, skrb, žalost, jeza). Povežite glasbo, okolico, scenografijo in spreminjanje neba s čustvovanjem likov. Poiščite dialoge, ki omenjajo te teme, in načine, na katere jih dojemajo.
- Kako je režiserju uspelo spregovoriti o težkih temah? Poiščite primere, s katerimi različne vrste zlorab prikaže na humoren način.

- Razširite področje otroških zlorab na suženjstvo, otroško delo, otroke-vojake, nasilje nad otroki (v antiki so imeli očetje pravico odločati o življenju ali smrti svojih otrok; leta 1887 je Jules Ferry prepovedal telesno kaznovanje otrok v šoli; marca 1892 so sprejeli zakon, ki prepoveduje delo otrokom, mlajšim od 13 let ...).

- Preučite Konvencijo o otrokovih pravicah (OZN).

- Spodbudite premislek o pravicah in krivicah; so pravo in zakoni vedno pravični?

Razpravljajte o naslednjih temah v filmu: izgon Beine mame; zaporna kazen za Kamiličinega in Ahmedovega očeta. Pravice otrok: zakaj so jih v pravo zapisali tako pozno? Ima vsaka oseba pravico do priznanja pravne sposobnosti?

- Spodbujajte razpravo o aktualnemu dogajanju in razmerah, v katerih živijo otroci po svetu, tudi s pomočjo različnih mediatek.

dodatne dejavnosti

pogovor ob ključnih prizorih

Ker film načinja vrsto tem odraščanja, zlorab in čustvovanja, je mnoge težko izraziti neposredno. Po ogledu filma jih nekateri otroci in mladi laže izrazijo z risanjem, likovnim ustvarjanjem, gibanjem. Narišejo ali odigrajo lahko prizor, ki jim je še posebej ostal v spominu, lik, ki jim je blizu, ali občutja, ki so jih doživljali. Pri pogovoru o filmu pa so nam lahko v pomoč tudi nekateri ključni prizori. Poskusimo si priklicati prizor ali dogodek, ki se nas je še posebej dotaknil, in se skušajmo spomniti, kaj vse se je takrat zgodilo, kdo so bili liki, kakšno je bilo prizorišče, kaj je sledilo in kaj se je zgodilo pred tem. Pogovor lahko zastavimo tudi tako, da natisnemo kartice s fotografijami nekaj ključnih prizorov iz filma ali posamičnih likov, detajlov (*nekaj primerov prilagamo v nadaljevanju, v prilogi*), ter na ta način omogočimo, da prek začetnega opisa primerov laže pridemo globlje do tem in občutij, ki jih film razpira.

o nastajanju animiranega filma

Lutke v filmu so visoke okoli 25 centimetrov in so izdelane iz različnih materialov (pena iz lateksa za lase, silikon za roke, posebne vrste plastične smole za obraz, blago za oblačila, ki so vsa zašita na roke).

Za snemanje so uporabili približno šestdeset scen, štiriinpetdeset lutk in tri tipe kostumov. Vsak animator je dnevno posnel 2,5 do 3 sekunde filma, snemanje pa je trajalo osem mesecev. Dodatnih osem mesecev so potrebovali za obdelavo zvoka in ozadij.

Na spletni strani <https://drive.google.com/file/d/0Bwog3F2jzd9gbTUwUkFQYUp2OUU/view> si lahko ogledamo kratek film o nastajanju celovečerca **Bučko** (dolg je 10:32 minut in podnaslovljen v slovenščino, tako da si ga lahko ogledamo tudi z mlajšimi gledalci). V njem režiser filma Claude Barras in nekateri drugi soustvarjalci razlagajo, kako so si zamislili film, kako je potekala zasnova zgodbe, izdelava likov, scenografije, postopek animacije ...

Ob ogledu filma priporočamo tudi izvedbo delavnice animiranega filma v razredu. Mlajši gledalci lahko animirani film spoznavajo tudi s pomočjo knjižice za otroke iz Zbirke Kinobalon [Animirani film](#), za strokovne delavce pa je na voljo priročnik *Animirajmo!*, ki ga je izdal Zavod Republike Slovenije za šolstvo v letu 2016 in je na voljo tudi v [spletni verziji](#).

priloga: prizori in liki

